

MUG

ZINE

**Op de open vlakte was hij reddeloos
verloren. Ooit was er een vaag gevoel van
richting, maar hij liet het los. Een handvol
broodkruimels waaide mee met de
oostenwind. Waarom was de weg van de
minste weerstand telkens weer de langste
weg? Het einde glom hem tegemoet.
Misschien, dacht hij, is het genoeg en
vraag ik slechts een kapstok om de dag
aan op te hangen. Met een kattenluikje
voor het moment dat de deuren definitief
dichtgaan.**

- Marianne

Dit lied hebben we niet besteld.
Het klinkt in rijp fruit, stenen monden,
poorten die sluiten en opengaan

en hoe traag ze ook schieten tussen het loof,
hoe zeldzaam breed ze vertakken,
hun woorden klinken eeuwenoud.

Dit gedicht hebben we niet besteld.
Het is gevuld met ruimte, bomen en gras.
Het is een herhaling, mij ingezongen.

Je moet bestaan in een bestaan
dat je te boven gaat.

Je moet klinken, door een web verspreid
en soms gelikt door dromen.

De vrouw in de vrouw wordt een andere vrouw,
haar haar zingt een lied tot een lied
tot een lied tot lied tot een vrouw.

- LIES VAN GASSE

Snijpunt

Dit woord of die woorden?
Deze borst en benen of dat lijf?

Taal kent geen grenzen,
zij steekt ze in gedachten over
in andermans verstijven.

Liefde zonder keuze is taal
gezwollen van tekort
in man na man na vrouw,

op het snijpunt van het lot.

- ALBERT HAGENAARS

Snijvlak

Deze woorden of dat woord?
Dit lijf of die borsten en billen?

Liefde kent grenzen,
hij denkt aan andervrouws taal
tussen zwellende lippen.

Niet talen naar een keurslijf
is graaien voor wie zich verliest
in vrouw na vrouw na man,

op een snijvlak van een toeval.

- ALBERT HAGENAARS

Stemhok

er viel macht te verdelen, ik stond
in de wachtrij en moest bewijzen
wie ik was, ik bleef mezelf
het antwoord schuldig
dacht snel aan mijn moeder
die mij haar naam gaf
aan mijn vader die ik nauwelijks kende
zij wisten het ook niet
een lievelingsgerecht bood weinig
houvast, de boeken in mijn kast
hoeveel ik een ander echt gunde
hoe bang ik was voor verandering
puzzelstukken uitgeschud haastig
aan elkaar gelijmd tot een beeld
van iemand zoals ik mezelf graag zag
uiteindelijk volstond een rijbewijs
mocht verder alles
achter een gesloten gordijn

- KRIS LAUWEREYS

Bewaar mij

bewaar mij in zacht gesteente
tussen resten en sporen
van wat je nog herkent
niet alles behoeft een naam

later zal je woorden opgraven
de hardste delen van ons organisme
uit weerbarstige aarde
dek ze toe met nieuw zaad
tussen nacht en lichtschip zal ik
smelten tot een gouden kern

doorheen je gesloten vingers glippen
als het fossiel van een zeemeermin

- ELISE VOS

Omdat we het geluid van de zomers misten,
kweekten we angsthazen en zeekabaal.
We bevolkten onze wegen met
stramme gedachten die onhandig trillen

en die, de bril op tegen schermmoeheid,
de bomen uit de lucht zongen
– rijpe courgettes kunnen er niet tegenop.

Ze doen aan obussen denken
maar niemand hier heeft iets gemerkt.

Ik schaamde mij aan takken.

Dat we opkijken en deelnemen,
dat we juli zijn en weerbarstig,
het allemaal niet willen.

Je armen wuiven vertes uit,
vooruit!

- LIES VAN GASSE

Het schrijven van poëzie is als prostitutie. Eerst schrijven we
uit liefde, dan voor een paar vrienden en uiteindelijk voor geld.
(vrij naar Rimbaud)

Niemand heeft meer zelfvertrouwen dan een slechte dichter.
(Marcus Valerius Martialis)

Groot is de kunst van te beginnen, maar nog groter de kunst
van te eindige; menig gedicht is bedorven door een regel te veel.
(Henry W. Longfellow)

Onvolwassen dichters imiteren. Volwassen dichters stelen.
(T.S. Eliot)

Dichterlijke vrijheid is gewoonlijk dichterlijk onvermogen.
(Drs. P)

De poëzie blijft naakt en ongekromd, een tijdverdrijf
voor enkele fijne luiden.
(Edgar du Perron)

Gedragcode

ze nemen hun jongen op de rug
om hen de rivier over te zwemmen
de oever blijkt niet het beloofde land

met hun grote lijven dekken ze hen toe
als dunne lakens die geen kogels weren
ze sparen hun voedsel in koude kleren

niemand laat hen een plek
om hun kroost te drogen
liever wegstijgen dan iets te zien
dat op het netvlies brandt

in alle handboeken voor goed gedrag staat:
goede honden bedelen niet aan de tafel
van wie denkt hun meester te zijn

- ELISE VOS

Contractbreuk

ergens
wordt een grens overschreden
het is de jouwe niet het is een land
waar je niet leeft het is een vrouw
die je nooit heeft aangeraakt
in haar huis woont niemand
die op je lijkt
je houdt vol
dat het je niet aanbelangt de kinderen
zijn je vreemd de steden lijken ver genoeg
om verzonnen te zijn
maar gisteren heeft iemand iets beslist
in een muur die lijkt op jouw muur
rookt een gat onder het puin van een huis
dat leek op jouw huis ligt iemand die je
niet kent maar ze raakt je
met haar overmeesterde lichaam
want je weet dat ze dit niet heeft verwacht
alle jaren dat ze dit dak boven hond en hoofd
boven boek en brood heeft afbetaald
plots zijn al je muren van papier
een tijdelijke afspraak eenzijdig op te zeggen
door eenvoudige bereidheid tot geweld

- KRIS LAUWEREYS

Een lucht zo vol algen geladen,
de stemming dreigt en iedereen,
echt iedereen van hoofdpijn

zou het regenen klaag je
ik heb mijn jas gepakt
en andere onrustverhalen

van dat hij zwaar is
en hoe iedereen wel zal vallen

De hemel, dit soort regen
rinkelt tot ergens eens iets – een kopje?

- LIES VAN GASSE

tot waar het telt

we hebben een uniform en een vlag het ziet
er allemaal erg netjes uit we geven onze grenzen
aan dat heet zelfzorg en beschermen ze dat heet
liefde we weten we waren hier eerst op dit zand
sprak niemand ooit een andere taal we kunnen
onze vaders optellen tot aan het begin van
wat we ons herinneren willen tot waar het telt
jij die je afvraagt waar je heen moet bent vergeten
waar je vandaan kwam knip nooit je navelstreng
dan vind je steeds de weg naar huis terug, houd stand
in de schaduw van ouderlijke graven ze vertellen je
wie je bent we kennen hun verhalen we blijven
ze herhalen tot twijfel het land wordt uitgezet
nemen hun akkers en waarheid in pacht
ploegen voort
ploegen voort

- KRIS LAUWEREYS

met je vinnen zingen, je handen gevouwen,
ragfijn op het linnen, spinnen, je lijf ontginnen

je zacht geworden aders, een trillen, poreus,
de gestalte in de deurlijst, dit, dit springen

dit in het water springen, je gladde pels,
je zinnen, je drijven, het strakke blauw

met je vinnen zingen, je stem geplooid,
dit stramme kantelen vanbinnen

het allemaal niet willen,
herbeginnen

- LIES VAN GASSE

Moederhuis

hoog in een boom bouwden we ons nest
zodat we alles van ver zagen komen:
je komst in een eierschaal
bezoek met bloemen
mist tussen de woningen

je armen bleken vleugellam
terwijl een bries je vastgreep
vervolgens zijn hand opende
even danste je met de wind

maar lucht houdt niets tegen:
nu rest er enkel een lichaam, opgerold
op de drempel van een leeg huis

- ELISE VOS

Doelloos dwaalde hij rond
aan het einde van zijn leven
de horizon vol stippen.

Colofon

Bijdragen: Lies Van Gasse, Albert Hagenaars,
Marianne Hermans, Kris Lauwereys en Elise Vos.

MUGzine is een schrift vol poëtische vluggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van
Poetry Affairs en MUGbooks

Grafisch ontwerp:
Bart van Heiningen (BRRT)

25 | 2024

Word donateur

